NORAKSTS

Lieta Nr.A42607908
A04579-10/36

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2010.gada 22.februārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Kudrēviča,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvei *I.V.*,

atklātā tiesas sēdē 2010.gada 4.februārī Lielajā ielā 4, Liepājā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Līcis - 93" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 28.maija lēmuma Nr.19/15366 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 27.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk arī – SIA) „Līcis - 93" (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 28.maija lēmuma Nr.19/15366 (turpmāk arī – Lēmums) atcelšanu.

Pieteicēja Lēmumu uzskata par prettiesisku un atceļamu sekojošu iemeslu dēļ.

[1.1] Pieteicēja saskaņā ar SIA „Vavilon SV" izrakstītajām preču pavadzīmēm – rēķiniem (turpmāk arī – PPR) (30.08.2006. sērija TI-IX Nr.011579 un 15.09.2006. sērija TI-IX Nr.011580) iegādājās eļļas emulsiju par kopējo summu Ls 7805,17, tai skaitā pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk arī – PVN) 18% - Ls 1190,62, ražošanas procesu nodrošināšanai. Minētās PPR parakstījusi SIA „Vavilon SV" pilnvarotā persona *N.G.* (pēc 2006.gada 5.aprīļa notariāli apstiprinātas pilnvaras).

Pieteicēja pirms priekšnodokļa atskaitīšanas pārbaudīja vai PPR paraksta tiesīga persona, kā arī VID mājas lapā internetā pārliecinājās, vai SIA „Vavilon SV" ir ar PVN apliekama persona un vai minētās PPR izsniegtas SIA „Vavilon SV".

Pieteicēja uzskata, ka, ņemot vērā pārbaudīto informāciju, bija tiesīga veikt priekšnodokļa atskaitījumus, jo prece reāli saņemta no nodokļa rēķinā norādītās personas (rēķinos iekļautas ziņas atbilstoši „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmajai daļai), PPR bija izsniegtas nodokļa rēķinā norādītajai personai, priekšnodokļa tiesības tika balstītas uz preču faktisku saņemšanu no ar PVN apliekamās personas, kā arī pēc saņemtās preces ekonomiskā un juridiskā satura un būtības tās nodrošināja citus ar nodokli apliekamus darījumus.

[1.2] Pieteicēja nepiekrīt Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – VID vai atbildētājs) apgalvojumam, ka 2006.gada 5.aprīļa pilnvara vērtējama kritiski, jo Lēmumā nav ievērotas Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 67.panta 3.daļas prasības. Lēmumā nav paskaidrots, kāpēc vienam pierādījumam dota priekšroka attiecībā pret citu, proti, nav pamatots, kāpēc 2006.gada 5.aprīļa zvērinātas notāres apstiprinātai pilnvarai

bijusi mazāka nozīme, nekā uzņēmēja *G.B.* iesniegumam. Pieteicēja pēc Lēmuma satura secina, ka VID nav veicis nekādas darbības, lai noskaidrotu, pie kādiem apstākļiem un nosacījumiem *G.B.* izsniedzis pilnvaru *N.G.*. Pieteicēja pamatojoties uz Notariāta likuma 5.pantu, 39.pantu, 82.pantu, 82.[1] pantu, 83.pantu, 87.[1] pantu un 90.[1] pantu uzskata, ka notariāli apstiprinātai pilnvarai ir juridisks spēks un tā ir saistoša abām darījumā iesaistītajām pusēm.

[1.3] Pieteicējs norāda, ka no lietas materiāliem nav redzams, vai *G.B.* ir prasīti paskaidrojumi par viņa sniegto pretrunīgo informāciju un kādi dokumenti apliecina minētās personas teiktā patiesumu.

Pieteicēja uzskata, ka, ja persona, kura, iespējams, ļaunprātīgi izvairās no nodokļu nomaksas, var tik viegli un nepamatoti apšaubīt zvērināta notāra izdotu dokumentu, tas liecina par juridisku analfabētismu un deformētas, izkropļotas tiesību normu piemērošanas prakses veidošanu VID. Tāpat arī VID nav noskaidrojis, vai *N.G.* ir noliedzis darījumus un kas tālāk ir noticis ar naudas līdzekļiem, ko pieteicēja samaksāja SIA „Vavilon SV" saskaņā ar PPR.

[1.4] Pieteicēja nepiekrīt VID apgalvojumam, ka grāmatvedības reģistros izdarīti ieraksti ir veikti pamatojoties uz dokumentiem, kurus nevar uzskatīt par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem.

[1.5] Pieteicēja norāda, ka tās galvenā grāmatvede *L.T.* paskaidrojumos VID nekad nav sniegusi informāciju, ka SIA „Vavilon SV" preces piegādāja ar savu transportu, līdz ar to nav skaidrs, vai Audita pārskatā nepatiesā informācija iekļauta apzināti vai aiz nejaušības. Kā arī nav saprotams, kādā veidā ar transportu saistīts jautājums attiecas uz nodokļu uzrēķinu. Tādējādi pieteicēja uzskata, ka VID nav ievērojis APL 67.panta trešās daļas nosacījumus.

Bez tam attiecībā uz Lēmumā norādīto par transportu, nav skaidrs, kādus pierādījumus pieteicēja varētu sniegt par SIA „Vavilon SV" izmantoto transportu preces piegādei, turklāt neviens 2005.gadā spēkā esošs normatīvais akts nenoteica pienākumu preču nosūtītājam, proti, SIA „Vavilon SV", izrakstītajā PPR norādīt informāciju par preču piegādē izmantoto transportu. Līdz ar to pieteicēja uzskata, ka VID nebija tiesību norādīt, ka pieteicēja nav pievienojusi dokumentālus pierādījumus par darījumos izmantoto transportu. Minēto argumentu pieteicēja pamato ar 2003.gada Ministru kabineta noteikumu Nr.339 19.punktu, 4.punktu (ar grozījumiem, kas pieņemti ar Ministru kabineta 2004.gada 27.aprīļa noteikumiem Nr.455) un likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 8.panta 5.[1] daļu.

Pieteicēja pieļauj iespēju, ka SIA „Vavilon SV" preču piegādei varēja izmantot trešajām personām piederošu transportu, tādēļ fakts, ka SIA „Vavilon SV" CSDD nebija reģistrēts neviens transportlīdzeklis, nevar būt par pamatu apgalvojuma, ka minētā SIA nav veikusi preču piegādi. Tādējādi pieteicēja uzskata, ka attiecībā uz minēto VID rīcība ir patvarīga un prettiesiska.

[1.6] Lēmumā apgalvotais, ka *G.B.* nevienu nav pilnvarojis un tāpēc ir vienīgais, kas SIA „Vavilon SV" vārdā varēja veikt saimniecisko darbību, ir nepamatots un juridiski nekorekts, jo minētā persona 2006.gada 5.aprīlī ir pilnvarojusi *N.G.* SIA „Vavilon SV" vārdā veikt saimniecisko darbību. Bez tam *N.G.* bija arī minētās SIA darba ņēmējs. Pilnvarai ir juridisks spēks un VID nav pierādījis pretējo, līdz ar to ir nepamatots apgalvojums, ka darījumu puse nav identificējama kā PVN maksātājs.

Audita pārskatā nav ievērota konsekvence, jo tiek norādīts gan, ka SIA „Vavilon SV" amatpersona noliegusi darījumus, gan arī, ka amatpersonas, kas noliegušas darījumus, bijušas vairākas.

[1.7] Pieteicējai nav saprotams, kāpēc VID par pamatotu uzskata *G.B.* 2006.gada 13.decembra iesniegumu, bet par nepamatotiem veselu virkni dokumentu un juridiski

pierādītu faktu, ko apliecinājušas vēl citas personas, piemēram, SIA „Līcis - 93" darbinieki, kas reāli saņēma preci. Tādējādi pieteicēja secina, ka sodīta par likuma „Par grāmatvedību" 2.panta un 7.panta, kā arī likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas neievērošanu tikai pamatojoties uz *G.B.* paskaidrojumos apgalvoto, nepārbaudīto un nevērtēto informāciju.

Pieteicēja arī uzskata, ka minētās *G.B.* darbības ir vērstas uz ļaunprātīgu izvairīšanos no nodokļu nomaksas. Savukārt VID ir subjektīvi interpretējis darījumu būtību un ļaunprātīgi izmantojis savas tiesības, lai juridiski nekorekti noliegtu darījuma faktisku esamību, kā arī VID amatpersonu darbs vērtējams kā klaji paviršs un tendenciozs.

[1.8] Pieteicēja atsaucas uz Augstākās tiesas (turpmāk arī – AT) Senāta Administratīvo lieti departamenta spriedumu lietā Nr.SKA-337, ar kuru atzīts, ka pierādījumu nepārbaudīšana ir uzskatāms par būtisku procesuālu pārkāpumu un ir par pamatu lēmuma atcelšanai. Tāpat Senāts atzinis, ka neuzklausot argumentus, kas attiecas uz lietu, tiek pārkāpts arī administratīvā akta pamatojuma princips, jo iestāde nepamato, kāpēc attiecīgiem argumenti netiek ņemti vērā.

Savukārt AT Senāta Administratīvo lieti departamenta spriedumā lietā Nr.A42024304 SKA 367/2007 teikts, ka administratīvā akta pamatojuma princips nozīmē, ka personai ir tiesības zināt, kāds ir tai izdotā nelabvēlīgā administratīvā akta pamatojums, Pienākums administratīvajā aktā sniegt šādu pamatojumu pienācīgā kārtā, lai tas personai arī bez speciālām zināšanām būtu saprotams, ir iestādei.

[2] Administratīvajā rajona tiesā iesniegtajā paskaidrojumā atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata to par nepamatotu un noraidāmu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem, papildus norādot sekojošo.

[2.1] Pieteicēja saskaņā ar SIA „Vavilon SV" 2006.gada 30.augusta PPR Nr.011579 un 2006.gada 15.septembra PPR Nr.011580 iegādājās eļļas emulsiju Ls 7805,17 vērtībā, kas bija nepieciešama ražošanas procesa nodrošināšanai, proti, savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Minētās PPR parakstīja pilnvarotā persona *N.G.*, kurš bija darba attiecībās ar SIA „Vavilon SV", pie tam zvērinātas notāres I.Dobermanes 2006.gada 5.aprīļa notariāli apstiprinātajā pilnvarā norādīts, ka SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.* pilnvaro *N.G.* kārtot visas valsts, administratīvās, pašvaldību, tiesu, banku, celtniecības, finansu u.c. iestādes visas lietas, kas saistītas ar SIA „Vavilon SV".

Pieteicēja 2006.gada augusta PVN deklarācijā veica priekšnodokļa atskaitījumus Ls 668,09 un septembra PVN deklarācijā – Ls 522,53 saskaņā ar iepriekš minētajām SIA „Vavilon SV" vārdā izrakstītajām PPR.

[2.2] Savukārt tai pat laikā VID konstatējis, ka SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.* 2006.gada 13.decembrī Iekšlietu ministrijas Valsts policijas Ekonomikas policijai, Uzņēmumu reģistram un VID Rīgas reģionālajai iestādei adresētajos iesniegumos informēja, ka nekad uz sava vārda komercreģistrā nav reģistrējis SIA „Vavilon SV" un nav nevienu pilnvarojis to darīt, kā arī nav atvēris bankas kontus, nav veicis uzņēmuma reģistrāciju VID ar PVN apliekamo personu reģistrā. *G.B.* lūdza apturēt uzņēmuma darbību, jo nekad nav bijis tā dalībnieks un valdes loceklis. Minētā uzņēmuma reģistrācija notikusi bez *G.B.* piekrišanas, uz viltotu dokumentu un pilnvaru pamata.

VID, izvērtējot norādīto informāciju iepriekš minētajos iesniegumos, secināja, ka 2006.gada 5.aprīļa pilnvara vērtējama kritiski, jo tajā norādītā informācija ir pretrunā iesniegumos minētajam.

Tādējādi darījumi starp SIA „Vavilon SV" un pieteicēju 2006.gada augustā un septembrī ir apstrīdami un nevar radīt tiesiskas sekas, jo vienīgā amatpersona *G.B.*, kas bija tiesīga veikt darījumus SIA „Vavilon SV" vārdā, ir noliegusi saimnieciskās darbības veikšanas faktu.

[2.3] Ņemot vērā minēto VID secināja, ka pieteicējas grāmatvedības dokumenti satur nepatiesu informāciju un ir izpildītas tikai formālas normatīvo aktu prasības priekšnodokļa atskaitīšanai. Pārbaudē nav iegūti pierādījumi, ka preci (eļļas emulsiju) realizējusi ar PVN apliekama persona. Tādējādi SIA „Vavilon SV" vārdā izrakstītās PPR nevar tikt uzskatītas par neapstrīdamiem attaisnojuma dokumentiem, uz kuru pamata veikt ierakstus grāmatvedības reģistros un atskaitīt priekšnodokli Ls 1190,62 apmērā.

[2.4] Tādējādi saskaņā ar likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmo un otro daļu, 7.panta pirmo daļu, likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu, 35.panta otro daļu, VID pamatoti pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināja PVN Ls 1190,62 un soda naudu Ls 1190,62, kā arī pamatojoties uz likuma „Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otro daļu, aprēķināja nokavējuma naudu Ls 231,81.

[2.5] Pieteicēja savam pieteikumam nav pievienojusi nekādus citus pierādījumus, kas nepārprotami pamatotu tās priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ar grāmatvedības uzskaitē un nodokļu deklarācijās atspoguļotajiem darījumiem ar SIA „Vavilon SV". Tādējādi nav pamata uzskatīt, ka Lēmums atbilstoši Administratīvā procesa likuma 86.pantam ir atceļams.

[3] Pieteicējas pārstāvis uz 2010.gada 4.februāra tiesas sēdē neieradās. Tiesa pavēste pieteicējai tika nosūtīta likumā noteiktajā kārtībā uz pieteikumā norādīto adresi, pavēste tiesai nav atgriezta, par neierašanās iemesliem tiesai nav ziņots.

Tiesa, konstatējot, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie lietas izskatīšanas atlikšanas iemesli, nolemj uzsākt lietas izskatīšanu bez pieteicējas piedalīšanās tiesas sēdē.

[4] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmuma un rakstveida paskaidrojumos minētajiem argumentiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 15.janvāra lēmumu nolemts uzdot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namam nopratināt kā liecinieku *G.B.*.

2010.gada 27.janvāra tiesas sēdē Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā izpildot Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu nama uzdoto uzdevumu nopratināja liecinieku *G.B.* un pēc pieteicējas pilnvarotā pārstāvja *J.P.* lūguma tika nopratināts arī liecinieks *N.G. (lietas 172-176.lapa).*

[5.1] Liecinieks *G.B.* liecināja, ka bija SIA „Vavilon SV" valdes loceklis, pēc saslimšanas un operācijas visas lietas saistībā ar uzņēmumu nodeva *N.G.*. Liecinieks *G.B.* apliecināja, ka 2006.gada 5.aprīļa pilnvara īsta un tā vēl līdz šim brīdim nav atsaukta. Pilnvara visu lietu kārtošanai bija izdota agrāk, bet liecības par to, ka *G.B.* vairs lietas nekārto sniedza vēlāk.

G.B. liecināja, ka adresētajos valsts iestādēs iesniegumos viņš nepareizi bija uzrakstījis un informējis, ka neko nav kārtojis. Uzņēmuma lietas bija kārtojis, taču, kad pārtrauca kārtot tās, uzrakstīja, ka par uzņēmumu vairs neko nezina.

[5.2] Liecinieks *N.G.* liecināja, ka 2006.gada 5.aprīlī SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.* izsniedza viņam pilnvaru kārtot visas pašvaldības un citās iestādēs visas lietas, kas saistītas ar SIA „Vavilon SV" interesēm. *N.G.* paskaidroja, ka tajā laikā viņš nodarbojās ar nostrādāto eļļu savākšanu no autoservisiem, *G.B.* bija savs uzņēmums, taču vēlāk *G.B.* veselības stāvoklis pasliktinājās un viņš piedāvāja *N.G.* tālāk kārtot visas lietas. *G.B.* ar *N.G.* vienojās, aizgāja pie notāra, tika uzrakstīta pilnvara, pēc tam *N.G.* strādāja *G.B.* vārdā. Viss, kas ir uzrakstīts tika pārdots, tika izrakstītas pavadzīmes, nodotas nodokļu atskaites VID, maksāti nodokļi, nekādas novirzes no normas nebija.

[5.3] Liecinieks *N.G.* apliecināja, ka SIA „Vavilon SV" bija SIA „Līcis 93" darījuma partneris. Precīzi neatceras cik reizes šim uzņēmumam pārdeva kravu, pastāv konkurence, tāpēc pārdeva kādas divas vai trīs reizes nostrādātās eļļas. Darījumi notika iespējams laika posmā no aprīļa līdz rudenim. *N.G.* veica menedžera pienākumus, neatceras vai ar pieteicēju bija rakstisks līgums, taču apgalvo, ka pavadzīmes bija. *N.G.* preci pats neizvadāja, mašīnas, kuras izvadāja preci, nomāja. *N.G.* paskaidroja, ka ar mazo vakummašīnu (3 m^3 tilpums) braukāja pie klientiem savācot preci, piepildot lielo mašīnu (20 m^3 tilpums), kura stāvēja garāžā vai Senču ielā 4 – SIA „Vavilon SV" teritorijā. Mašīna, ar kuru pārvadāja emulsiju piederēja firmai „Nak", savukārt mazās mašīnas piederēja citai firmai, tās ņēma no dažādām firmām.

N.G. PPR parakstīja pats, kad kalibrētā mašīna bija gatava, t.i., piepildīta un viņam bija zināms, cik daudz eļļas mašīnā ir ieliets, pavadzīme tika aizpildīta un prece nosūtīta. Šoferis atveda pavadzīmi atpakaļ, ka SIA „Līcis 93" ir saņēmis kravu. Mēnesī bija apmēram pavisam bija četri darījumi, SIA „Vavilon SV" īpašumā transportlīdzekļu nebija. Visus transportlīdzekļus, kurus izmantoja tika nomāti no dažādām personām.

N.G. apliecināja, ka uz 2006.gada 30.augusta un 15.septembra PPR ir viņa paraksts.

Motīvu daļa

[6] Iepazinusies ar lietas materiāliem un tiesas sēdē uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus pēc savas iekšējas pārliecības, tiesa atzīst, ka pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu ***ir pamatots un apmierināms*** turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un pamatotību. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar tiesību normām. Pamatotība tiek vērtēta, pārbaudot, vai iestāde veikusi lietderības apsvērumus tai likumā noteiktās rīcības brīvības ietvaros.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus lietas izlemšanai būtiskus faktiskos apstākļus.

[8.1] 2006.gada 30.augustā SIA „Vavilon SV" vārdā izrakstīta PPR, sērija TI-IX Nr.011579, saskaņā ar kuru minētais uzņēmums pārdod pieteicējai eļļas emulsiju 25,027 tonnas par Ls 4379,72, no tiem PVN 18% Ls 668,09. Minētajā PPR no SIA „Vavilon SV" puses kā izsniedzējs norādīts *N.G.*, bet no pieteicējas puses kā saņēmējs *A.T. (lietas 116.lapa).*

2006.gada 15.septembrī SIA „Vavilon SV" vārdā izrakstīta PPR, sērija TI-IX Nr.011580, saskaņā ar kuru minētais uzņēmums pārdod pieteicējai eļļas emulsiju 19,574 tonnas par Ls 3425,45, no tiem PVN 18% Ls 522,53. Minētajā PPR no SIA „Vavilon SV" puses kā izsniedzējs norādīts *N.G.*, bet no pieteicējas puses kā saņēmējs *R.P. (lietas 117.lapa).*

[8.2] VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļa no 2007.gada 24.oktobra līdz 2007.gada 17.decembrim veica SIA „Līcis - 93" PVN auditu par 2006.gada augustu līdz 2006.gada septembri, sastādot Audita pārskatu Nr.219 *(lietas 97. – 112.lapa).*

[8.3] 2007.gada 17.decembrī pieteicējas pārstāvis *E.Ū.* VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļai Nobeiguma sarunas protokolā paskaidrojis, ka audita rezultātam nepiekrīt un uzskata, ka darījums ir noticis *(lietas 128. – 129.lapa).*

[8.4] 2007.gada 18.decembrī VID KRI Nodokļu kontroles pārvaldes Audita daļas priekšniece pieņēma 2007.gada 18.decembra lēmumu Nr. 5.1.1-8/219 „Par SIA „Līcis - 93" nodokļu audita rezultātiem" (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums), nosakot pieteicējai pienākumu iemaksāt budžetā Ls 2613,05, no tiem: PVN Ls 1190,62, soda nauda Ls 1190,62 un nokavējuma nauda Ls 231,81 *(lietas 113. – 114.lapa).*

[8.5] 2008.gada 27.februārī VID KRI direktors pieņēma lēmumu Nr.1-5/41 „Par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Līcis - 93" sūdzības izskatīšanu", atstājot Sākotnējo lēmumu negrozītu *(lietas 90. – 96.lapa).*

[8.6] 2008.gada 28.maijā VID ģenerāldirektors pieņēma Lēmumu, ar kuru minētais VID Kurzemes reģionālās iestādes direktora 2008.gada 27.februāra lēmums atstāts spēka *(lietas 69. – 75.lapa).*

[8.7] VID Lēmumu pamato ar to, ka 2006.gada 13.decembrī SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.* Valsts policijas Ekonomikas policijai *(lietas 118.lapa)*, VID Rīgas reģionālajai iestādei *(lietas 120.lapa)* un Uzņēmumu reģistram *(lietas 127.lapa)* adresētajos iesniegumos norādījis, ka uz sava vārda nekad nav reģistrējis SIA „Vavilon SV" komercreģistrā, nav nevienu pilnvarojis to darīt, kā arī nav atvēris bankas kontus, nav veicis uzņēmuma reģistrāciju VID ar PVN apliekamo personu reģistrā. *G.B.* arī lūdz apturēt uzņēmuma darbību, jo nekad nav bijis tā dalībnieks un valdes loceklis, bez tam minētā uzņēmuma reģistrācija notikusi bez viņa piekrišanas uz viltotu dokumentu un pilnvaru pamata.

[8.8] Administratīvajā rajona tiesā no pieteicējas saņemti sekojoši pierādījumi.

- Pilnvara Nr.2416, kuru 2006.gada 5.aprīlī pie zvērinātas notāres Ināras Dobbermanes SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.* izdeva *N.G.*. No pilnvaras izriet, ka *G.B.* pilnvaro *N.G.* veikt saimniecisko darbību un rīkoties SIA „Vavilon SV" vārdā *(lietas 123. – 124.lapa);*

- SIA „Līcis - 93" galvenās grāmatvedes sniegtos 2007.gada 15.novembrī VID KRI Audita daļai paskaidrojumus. No kuriem izrieti, ka uzņēmuma grāmatvedībā pavadzīmes TI-IX Nr.011579 un TI-IX Nr.011580 *(lietas 116. – 117.lapa)* saņemtas parastā kārtībā no Kolkas zivju apstrādes ceha pēc kravas pieņemšanas. Darījuma partneris iepriekš nebija zināms, tādēļ VID datu bāzē pārbaudīta nepieciešamā informācija un konstatēts, ka viss kārtībā, tādēļ darījumi iegrāmatoti SIA „Līcis - 93" grāmatvedības reģistros, savukārt eļļas emulsija ņemta materiālu uzskaitē, par preci samaksāts ar bankas pārskaitījumiem. Nav pievērsta vajadzīgā uzmanība tam, ka pavadzīmēs kā saņemšanas vieta norādīta uzņēmuma juridiskā adrese, nevis faktiskā saņemšanas adrese. Darījumu telefoniski piedāvājis *N.G.*. Eļļas emulsija saņemta atbilstoši pavadzīmēs norādītajos datumos un daudzumos *(lietas 115.lapa);*

- SIA „Līcis - 93" iekšējās uzskaites grāmatas par saņemto eļļas emulsiju laikā no 206.gada aprīļa līdz novembrim, no kuras izriet, ka 2006.gada 30.augustā un 15.septembrī no SIA „Vavilon SV" saņemta emulsija *(lietas 58. – 59.lapa);*

- SIA „Līcis - 93" apkopotā grāmatvedības informācija „Saņemtais kurināmais 2006.gadā", no kuras izriet, ka 2006.gada 30.augustā un 15.septembrī no SIA „Vavilon SV" saņemta eļļas emulsija *(lietas 60. – 61.lapa);*

- galvenās grāmatvedes *L.T.* 2008.gada 16.jūlija paskaidrojums, kurā norādīta informācija ir analoga sniegtajai informācijai 2007.gada 15.novembra paskaidrojumos VID KRI Audita daļai (lietas 62. – 63.lapa);

- mehāniķa *A.T.* 2008.gada 15.jūlija paskaidrojums, no kura izriet, ka 2006.gada 30.augustā pieņēmis kravu ar eļļas emulsiju (25,027 tonnas), kuru piegādāja SIA „Vavilon SV" saskaņā ar 30.08.2006. PPR TI-IX Nr.011579. Minētais uzņēmums preci piegādāja ar speciālo transportu. Preces saņemšana faktu fiksējis SIA „Līcis - 93" iekšējās uzskaites grāmatā, pēc tam PPR nogādāta grāmatvedībā tālākai apstrādei. Piedāvājumu iegādāties

eļļas emulsiju par izdevīgāku cenu no SIA „Vavilon SV" pa telefonu izteica tās pārstāvis *N.G. (lietas 64.lapa);*

- vecākās meistares *R.P.* 2008.gada 15.jūlija paskaidrojums, kurā meistare norāda, ka 2006.gada 15.septembrī pieņēmusi kravu ar eļļas emulsiju (19,574 tonnas), kuru piegādāja SIA „Vavilon SV" saskaņā ar 15.09.2006. PPR TI-IX Nr.011580. Minētais uzņēmums preci piegādāja ar speciālo transportu. Preces saņemšana faktu fiksējusi SIA „Līcis - 93" iekšējās uzskaites grāmatā, pēc tam PPR nogādāta grāmatvedībā tālākai apstrādei *(lietas 65.lapa).*

[9] Lietā nav strīda par to, ka gan pieteicēja, gan SIA „Vavilon SV" strīdus darījumu laikā bija reģistrēti VID ar PVN apliekamo personu reģistrā.

Lietā pastāv strīds par to, vai darījumi ir notikuši starp pieteicēju un SIA „Vavilon SV", un konkrēti, vai SIA „Vavilon SV" ir pārdevis pieteicējai eļļas emulsiju, līdz ar to, vai pieteicējas grāmatvedības reģistros iegrāmatotie dokumenti par minētajiem darījumiem ir atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem.

[10] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. No minētās tiesību normas izriet, ka ***tiesa secinājumus var izdarīt tikai pēc tam, kad vispusīgi, pilnīgi un objektīvi ir pārbaudīti pierādījumi lietā.*** Tādējādi, kā Administratīvo lietu departaments jau norādījis vairākos savos spriedumos (*sk., piemēram, 2005.gada 5.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-73 13.punktu un 2005.gada 31.maija sprieduma lietā Nr. SKA-155 10.punktu*), tiesas pienākums ir pārbaudīt pierādījumus par faktiem, kas minēti VID lēmumu pamatojumā, visbeidzot, tiesai ir jāizdara secinājumi par pierādījumu pietiekamību.

[11] Tiesa konstatē, ka VID pārbaudot pieteicējas priekšnodoklī iekļautās summas par 2006.gadu, secinājis, ka SIA „Vavilon SV" PPR norādītā informācija neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to neuzskata tos par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem, uz kuru pamata ir veicami ieraksti grāmatvedības reģistros. VID Lēmumu pamato ar 2006.gada 13.decembrī SIA „Vavilon SV" valdes locekļa *G.B.* sniegto informāciju iesniegumos Valsts policijas Ekonomikas policijai, VID Rīgas reģionālajai iestādei un Uzņēmumu reģistram *(skat. [8.7]punktu).*

Pieteicēja nepiekrītot VID minētajiem secinājumiem, norāda, ka sniegtos *G.B.* paskaidrojumus VID nevar uzskatīt par pierādījumu, ka darījums ar SIA „Vavilon SV" faktiski nav noticis, pamatojot savus argumentus uz [8.8]punktā norādītajiem pierādījumiem.

Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 1.panta 9.punktu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu priekšnodokli persona drīkst atskaitīt pēc nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas vai – preču piegādes darījumos – pēc nodokļu rēķina un preču saņemšanas. Savukārt tiesības atskaitīt priekšnodokli noteiktas likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmajā daļā.

Atbilstoši AT Senāta judikatūrai no minētajām tiesību normām izriet, ka priekšnodokli no budžetā maksājamās summas apliekamā persona var atskaitīt, pastāvot šādiem priekšnosacījumiem:

1) persona ir reģistrēta VID kā ar PVN apliekamā persona;

2) tā saņēmusi preci un atbilstošu nodokļu rēķinu vai samaksājusi nodokļa rēķinu par pakalpojumu;

3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar PVN apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta VID;

4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar PVN apliekamā prece vai pakalpojums *(skat. Senāta 2006.gada 28.marta spriedumu lietā SKA-111, 2006.gada 7.oktobra spriedumu lietā Nr.SKA-439).*

Priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības ir noteiktas likumā. Lai šīs tiesības izmantotu, obligāti jāpastāv visiem iepriekš minētajiem priekšnoteikumiem. Ja kaut viens no priekšnoteikumiem iztrūkst, personai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli (*sk. Senāta 2006.gada 16.maija spriedumu lietā SKA-213*).

Bez tam, tiesas ieskatā ir pašsaprotami, ka nodokļu rēķinā sniegtajām ziņām ir jābūt patiesām, tas ir, tādām, kas visus darījuma aspektus atspoguļo patiesi.

Iepriekšminētās tiesības izmantojamas tikai tādā gadījumā, ja darījumu apliecinošos dokumentos, tostarp nodokļu rēķinā, norādītās ziņas attiecībā uz darījuma dalībniekiem, darījuma priekšmetu un darījuma nosacījumiem atbilst faktiskam darījumam un ir ievēroti visi PVN likuma 10.panta pirmās daļa 1.punkta nosacījumi.

[12] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tostarp, liecinieku liecības, atzīst, ka VID nepamatoti nav atzinis pieteicējas darījumus ar SIA „Vavilon SV" par faktiski notikušajiem, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[12.1] Lietā pastāv arī strīds par pilnvaras īstumu, proti, VID argumentē, ka 2006.gada 5.aprīļa pilnvara vērtējama kritiski, jo tajā norādītā informācija ir pretrunā ar 2006.gada 13.decembra iesniegumos minētajam.

No pilnvaras Nr.2416 tiesa konstatē, ka 2006.gada 5.aprīlī pie zvērināta notāra Ināras Dobbermanes ieradās *G.B.* (personas kods */personas kods/*), kura identitāti notāre pārbaudīja pēc pases Nr.*/pases numurs/*, un paziņoja konkrēta satura pilnvarojumu, ar kuru pilnvaro *N.G.*. Notariālais akts ir nolasīts pilnvardevējam – SIA „Vavilon SV" valdes loceklim *G.B.* un pilnvardevējs apstiprināja ar savu parakstu, ka ir sapratis šī akta saturu un nozīmi, ka akts atbilst viņa gribai *(lietas 123. – 124.lapa).*

Tiesai nav pamata apšaubīt zvērināta notāra apstiprināto informāciju pilnvarā, ka tieši *G.B.* izdeva pilnvaru, turklāt tiesas sēdē liecinieks *G.B.* arī apliecināja, ka 2006.gada 5.aprīļa pilnvara īsta un tā vēl līdz šim brīdim nav atsaukta. Savukārt kā atzīst pats *G.B.*, valsts iestādēm adresētajos iesniegumos nepareizi bija uzrakstījis un sniedzis kļūdainu informāciju, proti, uzņēmuma – SIA „Vavilon SV" lietas bija kārtojis, taču, kad pārtrauca tās kārtot, uzrakstīja, ka par uzņēmumu vairs neko nezina.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst par nepamatotu VID apgalvojumu, ka 2006.gada 5.aprīļa pilnvara vērtējama kritiski, jo minētais nonāk pretrunā ar citiem lietas materiālos esošajiem pierādījumiem, un konkrēti.

[12.2] Kā izriet no Lursoft datu bāzes SIA „Vavilon SV", reģistrācijas Nr.40003787515 Uzņēmumu reģistrā ir reģistrēta 2005.gada 6.decembrī, savukārt saskaņā ar VID publisko datu bāzes datiem kā PVN apliekamā persona reģistrēta 2006.gada 23.janvārī, proti, pirms pilnvarojuma izdošanas.

Savukārt, 2006.gada 5.aprīļa pilnvarojumā, kuras īstenumu tiesas sēdē apliecināja arī pilnvardevējs *G.B.*, norādīts, ka zvērināts notārs I.Dobbermane pārbaudīja gan SIA „Vavilon SV" tiesībspēju, gan *G.B.* pilnvaras un pilnvarojuma apjomu.

Pastāvot šādiem lietas apstākļiem, tiesa secina, ka *G.B.* 2006.gada 13.decembrī sniegtā informācija valsts iestādēm adresētajos iesniegumos, ka nekad nav reģistrējis SIA „Vavilon SV" Komercreģistrā uz sava vārda, ir vērtējama kritiski, jo tā ir pretrunā ar iepriekš norādīto, turklāt tiesas sēdē *G.B.* apliecināja, ka minētajos iesniegumos ir nepareizi informējis valsts iestādes.

[12.3] Tiesa, izvērtējot pieteicējas darbinieku – galvenās grāmatvedes *L.T.*, mehāniķa *A.T.* un vecākā meistara *R.P.* rakstveida sniegtos paskaidrojumus par lietas

apstākļiem *(skat. [8.8]punktu)*, secina, ka tie nav pretrunā ar sniegtajiem liecinieka *N.G.* paskaidrojumiem tiesas sēdē, bet gan apstiprina un papildina viens otru, kā arī tie apstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem, un konkrēti, ar SIA „Līcis - 93" iekšējās uzskaites grāmatā norādīto informāciju par saņemto eļļas emulsiju, kā arī ar pieteicējas apkopoto grāmatvedības informāciju „Saņemtais kurināmais 2006.gadā".

Tiesas ieskatā apstāklis, ka SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.* neko nezina par pieteicējas darbībām un darījumiem ar SIA „Līcis 93", neapstiprina faktu, ka darījumi faktiski nav notikuši, jo kā izriet no [8.8] punktā minētā, *G.B.* ir pilnvarojis *N.G.* veikt visas saimnieciskās darbības SIA „Vavilon SV" vārdā, līdz ar to, iespējams, varēja arī nezināt par sava uzņēmuma saimniecisko darbību.

[12.4] Tiesa atzīst par nepamatotu VID argumentu, ka SIA „Vavilon SV" nevarēja veikt saimniecisko darbību, jo tai nav materiāli – tehniskās bāzes, ko apstiprina Ceļu satiksmes drošības direkcijas informācija, proti, SIA „Vavilon SV" nav reģistrēts neviens transporta līdzeklis.

Kā izriet no liecinieka *N.G.* liecībām, visi autotransporta līdzekļi, kurus SIA „Vavilon SV" izmantoja savā saimnieciskajā darbībā, tika nomāti no citām firmām, kā piemēram, no SIA „Nak". Tiesas ieskatā apstāklis, ka uzņēmuma īpašumā nav savu transporta līdzekļu neapliecina faktu, ka uzņēmums nav spējīgs veikt savu saimniecisko darbību.

[12.5] Izvērtējot SIA „Vavilon SV" valdes locekļa *G.B.* 2006.gada 13.decembra iesniegumus Valsts policijas Ekonomikas policijai *(lietas 118.lapa)*, VID Rīgas reģionālajai iestādei *(lietas 120.lapa)* un Uzņēmumu reģistram *(lietas 127.lapa)*, tiesa secina, ka tie ir vērtējami kritiski, jo tie neapstiprinās ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

Turklāt tiesa konstatē, ka VID galvenokārt pamatojis Lēmumu ar iepriekš minētajiem iesniegumiem, taču nav pārbaudījis norādītās informācijas patiesumu, kā arī nav apstiprinājis minēto ar citiem pierādījumiem. Proti, nav veikta SIA „Vavilon SV" apsekošana tās juridiskajā adresē, kā arī nav aicināts papildus paskaidrojumu sniegšanai SIA „Vavilon SV" valdes loceklis *G.B.*, ne arī uzklausīts viņa pilnvarnieks *N.G.* par SIA „Vavilon SV" saimniecisko darbību, kuru viņš faktiski veica.

[13] Ņemot vērā [12] punktā minēto, tiesa atzīst, ka VID nepamatoti ir ierobežojis pieteicējas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, jo pastāv visi [11] punktā minētie priekšnoteikumi, un konkrēti.

Lietā nav strīda, ka gan pieteicēja, gan tās darījuma partnere SIA „Vavilon SV' uz darījumu brīdi, t.i., laika posmā no 2006.gada 30.augusta līdz 15.septembrim bija reģistrētas VID kā ar PVN apliekamās personas.

Kā jau iepriekš tiesa atzina, pieteicēja no SIA „Vavilon SV" ***preci- eļļas emulsiju ir reāli saņēmusi, lai tos izmantotu savā saimnieciskajā darbībā – pieteicējas struktūrvienībā Kolkas zivju apstrādes cehā, tādējādi radot jaunu ar PVN apliekamu preci***. Līdz ar to pieteicējai pastāv tiesības izmantot priekšnodokļa atskaitījumu***, jo prece reāli ir saņemta ar nolūku to izmantot pieteicējas saimnieciskajā darbībā***.

Tādējādi, ņemot vērā visus iepriekš minētos apstākļus lietā un tiesā iesniegtos pierādījumus, kā arī izvērtējot tos savstarpējā kopsakarībā, tiesa atzīst, ka nav pamata aprēķināt pieteicējai PVN, soda naudu un nokavējuma naudu, līdz ar to pieteicējai noteiktais pienākums iemaksāt budžetā papildus aprēķināto PVN Ls 1190,62, soda nauda Ls 1190,62 un nokavējuma nauda Ls 231,81 nav pamatots.

Pastāvot šādiem lietas apstākļiem, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums ir apmierināms un Lēmums atceļams ar tā pieņemšanas dienu.

[14] Pamatojoties uz minēto un ievērojot procesuālās ekonomijas principu, tiesa uzskata, ka pārējos pieteicējas un atbildētāja argumentus nav nepieciešams analizēt, jo tie pēc būtības nevar mainīt tiesas secinājumus par to, ka Lēmums ir atceļams, līdz ar to tiesa šos argumentus detalizēti neanalizē.

[15] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējai viņas samaksāto valsts nodevu desmit latu apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu un 289. - 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Līcis - 93" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 28.maija lēmuma Nr.19/15366 atcelšanu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2008.gada 28.maija lēmumu Nr.19/15366 ar tā pieņemšanas dienu.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Līcis - 93" valsts nodevu Ls 10 (desmit latu) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā Liepājā, Lielajā ielā 4.

Tiesnese (paraksts) A.Kudrēviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvā rajona tiesas
tiesnese _____A.Kudrēviča
Liepājā, 2010.gada 22.februārī